

EDİTORYAL



Yabancılık

YABANCIKLIK tanımını, "Galatasaray değerlerine yabancılık" olarak koysalardı kimse suçu pasaportların sırtına yükleyerek, kendi içini rahatlatmak zorunda kalmazdı. **Banu YELKOVAN**



Sövmeye evet...

KABA, narsisist, ne oldum delisi jüri üyeleri ne zaman kamuoyundan tepki görseler hemen yarışmacıların yetersizliğinden, bilgisizliğinden dem vurarak tavırlarını haklı gösterirler. **Haşmet BABAĞLU**



Güçlü takım

TÜRKİYE ile AB'nin ortak yakın çevrelerinde işbirliği içinde adım atması herkes için bir kazan-kazan durumu yaratılabilir. **Joost LAGENDIJK**

WEB günlüğü BLOG

PEMBE BİR BİYOGRAFİ

1985 yılından, babamın kitaplarından. Yorganın altında, bu pembe kapaklı inanılmaz yaşama elimde bir fincan sakızlı Türk kahvesi ile eşlik ediyorum. "Sartre yazmak için yaşadı, her şeyin belgesini sunmakla ve her şeyi zorunluluğun önceliğiyle düşünerek yeniden yaratmakla yükümlüydü" - Simone de Beauvoir.



okuyankedi.blogspot.com

CANIM YONAS



ETİYOPYA'yı gezmeye gelmiş turistler bana bakakalıyorlardı gittiğimiz yerlerde. Ben, turistlerin olduğu yerlerde değil, halkın yanında oturuyor, onların yemeklerinden yiyip, onların selamlaşmasıyla selamlaşıyordum. Ben, Etiyopya'yı bu kadar çok sevdiysem, Yonas'ın payı çok büyük. Tam şu an, onun bana aldığı CD'deki müzikleri dinliyorum. Bütün Omo Vadisi gezisinde dinlediğim gibi.

www.zeynepinyeri.com

BİR VESPA BİR VESPA'YA



AH bu sabah yine en olmayacak hayallerle uyanımdı.. Bir "Vespa" m olaydı da olaydı diyerek... Bir arabayı isteyebileceğimden çok daha fazla istiyorum bu güzelliği... Fotoğraflarına bakıp bakıp bolca iç geçirdikten sonra siz de iç geçiresiniz istedim.. Acılar paylaşıldıkça azalır ama öyle değil mi?

thebigworldofalittlephd.blogspot.com

Bu sayfada yayınlanmasını istediğiniz yorumlarınızı, bir fotoğrafınızla birlikte editoryal@htgazete.com.tr'ye gönderebilirsiniz.

HABERTÜRK ve TURKCELL işbirliği ile GAZETENİN HABERTÜRK CANLI OLARAK CEBİNİZDE

Başbakan Erdoğan AKPM'de **Türk gemisi fırtınada savrulup battı**

Şampiyonlar Ligi'nden kareler **Avrupa Haller Şampiyonası**

7526

3G uyumlu cep telefonundan 7526'yi görüntülü görüme ile arayınız. Cep telefonunuzun arka kamerasından gazetenizdeki ikonu görünüz. Sistem ikonu tanımlanamazsa Habertürk Interaktif Gazete'yi anlaştınız.

Bu servisin 3G aboneliği olan ve telefonu görüntülü görüme destekleyen tüm Türkiye'de 3G kapsama alanı içerisinde faydalanabilir. Türkcell 3G aboneliği için birtirli müşteri hizmetleri 2232'ye ücretsiz SMS alabilir. Kurumsal müşterilerin şirket yetkililerine başvurması gereklidir. Bu servisin ücreti arama başına 0.5 TL'dir. Sadece sembol basarak kameraya okutulduğu takdirde ücretlendirme yapılır. Türkcell 3G kapsama alanı coğrafi koşullara göre değişiklik gösterebilir. Türkcell Müşteri Hizmetleri: 444 0 532

Nefret suçu: İnsanlık suçu



Türkiye'de nefret suçu kavramı; Hrant Dink cinayetiyle kamuoyunun gündemine oturdu. Geçmişte yaşanan 6-7 Eylül 1955 olayları, Sivas katliamı, Rahip Santoro cinayeti, Malatya katliamı, Seferihisar ve Kemalpaşa'daki linç girişimleri de nefret suçlarına çok çarpıcı örneklerden

ESKİDEN manşetlerde gördüğümüz "Pis Çingene", "Korkak Yahudi", hatta geçmişte bir bakanın çekinmeden söylediği "Ermeni dölü" türünden sözcüklerin artık günümüzde gazetelerde satır aralarına, köşe yazılarına, internette ise Facebook ve okur yorumlarına kaydına tanık oluyoruz.

Medya zaman zaman olumsuz, alaycı ifadeler, küfür, hakaret, aşağılama, abartı taktiklerine başvurarak "öteki"leştiği ve "hedef" haline getirdiği grupları kamu güvenliğini tehdit edici "potansiyel risk ve tehdit saçan öcüler" gibi sunarak toplumdaki "öteki" gruplara karşı nefret söylemi ve suçlarını kışkırtır. Aşağıda yer alan kampanya örnekleri nefret söylemi ve nefret suçunun varlığını çok net biçimde ortaya koyuyor:

"Lezbiyenlere tecavüz ederek onları topluma kazandırabiliriz."
"Köpeklerle giriş serbesttir. Bu kapıdan Yahudiler ve Ermeniler giremez."
"Duy ulan soysuz, ne mutlu Türk'üm diyene..."
"Soykırım yapsak soyunuz kalmazdı köpekler..."
TCK 216 (halkı

kin ve düşmanlığa alenen tahrik veya aşağılama) amacına uygun olarak; Erzurum'daki sağlık ocağında, hastalara, bir doktorun "Pis Kürtler! Hepinizi öldürmek gerekir", İzmir'deki Türkçü Toplumcu Budun Derneği'nin yürüttüğü "Kürt nüfus azaltılsın, Kürtler kısırlaştırılsın" kampanyası ile Denizli Çivril'de köylülerin "Kürtler çoğalıyor, biz kovmazsak köyü ele geçireceğiz" olaylarında kullanılmıştır. Ancak **Baskın Oran-Ibrahim Kaboğlu** örneğinde olduğu gibi, bu maddeyi hâkimler çoğu kez tersinden yorumlamaktadır.

Türkiye'de nefret suçu kavramı; Hrant Dink cinayetiyle kamuoyunun gündemine oturdu. Geçmişte yaşanan 6-7 Eylül 1955 olayları, Sivas katliamı, Rahip Santoro cinayeti, Malatya katliamı, Seferihisar ve Kemalpaşa'daki linç girişimleri de nefret suçlarına çok çarpıcı örneklerden. **Hrant Dink** yoğun bir "nefret söylemi" bombardımanı sonucunda "nefret" suçu cinayetine kurban



Prof. Dr. Yasemin INCEOĞLU Galatasaray Üni. İletişim Fakültesi

Ermeni gazeteci", "Ermeni'ye Bak", "Hrant kaşıyor", "Hrant uslanmadı", "Kovun bunları. Ya sev ya terk et"

Homofobi de bir başka nefret suçu türü. "Travesti dehşeti", "Ters ilişki teklif etti öldürdüm", "Hak ettiler" türü manşetler, saldırıları meşrulaştırıyor veya özendiriyor. Medya, LGBTT haberlerini şiddet içeren 3. sayfa haberleriyle "cinsel içerikli, toplum ahlakına aykırı" olarak, LGBTT bireylerini ise "sapkın" veya "canavar" olarak sunuyor.

Kürt sorunu da terörizm ve PKK ile özdeşleştirilerek, Kürtler hakkında "cani, hain, kalles, çapulcu, dağdan inenler" türünden "sloganlaşmış" ve "korkunçlaştırıcı" kalıp yargılar kullanılmaktadır.

Medyanın, siyasi analizlerden yoksun, çarpıtılmış, eksik, dramatize edilmiş ve zaman zaman paranoyaya varan komple teorileriyle donatılmış, geçmişte yaşanan acı, felaket, şiddeti kurcalayan haberleri gündemde tutarak çatışmadan ziyade barışa ve çözüme odaklı, insan hakları ve demokrasiden taraf, kutuplaşmaları körüklemeyen bir tavır sergilemesi ve en kısa zamanda ülkenin nefret suçu yasasına kavuşması yönünde iktidara baskı yapması gerekmektedir.

Önemli bir etkinlik:

Kurulduğu 2009 yılından beri nefret söylemi ve nefret suçları hakkında kamuoyundaki farkındalığı artırma yönünde çalışmalar yapan Sosyal Değişim Derneği, 2010'da "**Ulusal Basında Nefret Suçları: 10 Yıl 10 Örnek**" adlı proje kitapçığını yayımladı. Medya İzleme Merkezi kurma çalışmalarına da başlayan dernek, 15-18 Nisan 2011'de aktivist, akademisyen, yazar, gazeteci ve sivil toplum kuruluşlarını Lütfi Kırdar Kongre Merkezi'nde yapılacak olan Uluslararası Nefret Suçları Konferansı'nda bir araya getiriyor. www.sosyaldegisim.org



Sahnede pizza şov

İTALYA denilince ilk akla gelenlerden biri olan pizzanın dünya şampiyonası düzenleniyor. Ülkenin kuzeyindeki Salsomaggiore Terme'deki Dünya Pizza Şampiyonası'nda yerli ve yabancı onlarca kişi "en ince hamuru ben açarım" iddiasıyla hünerlerini sergiliyor. Bu yıl 20'ncisi düzenlenen şampiyonada kimi alevler içindeki hamuru çeviriyor, kimi de jüriden yüksek puan almak için incecik açtığı hamurla akrobatik figürler deniyor. ■ DIŞ HABERLER



Fotoğraflar: AP

Öğrenciyi serbest bırak, dönerse senindir

YARIŞ atı tabiri üniversiteye giriş sınavı için kullanılan en yerinde tabir olsa gerek. Bir düşünsenize, hayatınız boyunca hangi durum için bu kadar kendinizden vazgeçerek çaba gösterdiniz? 2007'de girmiştik ben bu sınava. O zamandan sonra sınav sistemi birkaç kez değişti, adı bile değişti. Yalnız değişmeyen şeyler de var: Öğrencinin ve ailesinin sınav öncesi ve sonrası yaşadığı stres ve baskı, sınavın kazanılması için yapılan harcamalar... Açıktan her yeni sistemde "Artık velilerimiz ve öğrencilerimiz dershaneye ihtiyaç duymayacaklar. Öğrenciler okuldan aldıkları eğitim ve destekle sınavları başarabilecekler" deniliyor.

Peki sonuç ne oluyor? Fiyatları bin TL'den başlayıp yirmi bin TL'ye uzanan dershaneler. Getirilen sözde "adil sınav" sisteminin adaleti, bir anda ailenin ekonomik gücüyle doğru orantılı oluyor. Bu beraberinde öğrencide ve ailede bir sorumluluk ve baskı getiriyor. Aile çocuğu maddi durumuna göre fiyatı daha düşük olan bir dershaneye göndermek durumunda kalıyor ve olası başarısızlıkta kendini sorumlu hissediyor; aile çocuğu fiyatı daha yüksek bir dershaneye gönderiyor olası bir başarısızlıktan bu sefer çocuk sorumlu tutuluyor. Bu sistemin aile ve öğrenci arasında açtığı en büyük yarardan biri de bu zaten. Hiçbir aile çocuğunu "kötü" dershanelere göndermek istemiyor ve buradan sonra çocuk aslında kendisi için çalışmaktan ve başarmaktan birkaç adım uzaklaşıyor. Çünkü ailesinin ona karşı yaptığı iyiliği "Onlar beni okutuyor, ben de okuyayım başarıyı madem" düşüncesiyle karşılamaya çalışıyor. Tüm bunlara bağlı olarak da ne istediğini bilmeyen, kendi istediği şeyleri başarmaktan uzak bireyler yetiştiriyor bu sınav sistemi.

Türkiye'de verilen ortaöğretim eğitimiyle bireyin kendisini geliştirmesi söz konusu bile değilken, sınavlar için nasıl bir yeterlilik sağlayabilir ki? Okullarda egosunu 16-17 yaşındaki insanların üzerinden tatmin eden; onların en ufak yanlışını dünyanın en büyük hatasıymış gibi algılayan "sıfırıncı" öğretmen zihniyeti olduğu sürece bu mümkün değil. Bunun gerçekleştirilmesi için öncelikle bilinçli öğretmenlerin yetişmesi sağlanmalıdır. Bunlar yetmiyormuş gibi aileler ve öğrenciler bir de kopya ve şifre skandalıyla tedirgin ediliyor. Hani var ya kavanozu küçük taşlarla doldurduğumuzda büyük taşlara yer kalmayacağını anlatan bir hikâye; üniversite sınavı da aynı buna benziyor.

Değişmesi gereken aslında sınav sistemi değil sadece. Sistemden bağımsız olarak yetiştirilmesi gereken öğrenciler ve bu öğrencilerin büyük taşların ne olduğunu hür iradeleriyle seçmelerini sağlamak ve bunları doğru yerleştirmeleri için yol göstermek olmalı birinci amaç. Belki o zaman, şimdi bahsedilen "adil eğitim" gerçekten sağlanabilir.

Parti bürokrasisi

BÜROKRASI, eski bir olgu olsa da kavram olarak doğmuş 20. yüzyılı bekledi. Koşulları da ancak şekilleniyordu; akılcılığın işevuruk (operasyonel) hale gelmesi, gündelik hayatın yapı özellikleriyle buna uygun olması gerekiyordu. Çünkü bürokrasi, ister kamu, ister özel, ister siyasi olsun, bir örgüt içi birimlerdeki bilgi akışının akılcı bir şekilde üst kademeye aktarılması ve oranın gerekli gördüğünü onaylayıp gereksizi devre dışı bırakarak uygulamayı aşağı kademelere bildirdiği iş akışı düzenidir. Ancak, ülkemiz de dahil olmak üzere, bürokrasi dünyada adı şaibeli geleneklerden biridir. Hatta bu şaibenin sadece kamu kesimine, devlet memurluğuna yüklenmesi; kırtasiyeciliğe indirgenerek devlet bürokrasi sanılması nerede ise galat-ı meşhurdur (çok bilinen kabul görmüş yanlışlık). Çünkü bürokrasi denince, halkın ve bürokrasi karşıtlarının aklına devlet dairesi, iş yapmayan memurlar, olup olmadık kurallar, işi geciktiren kırtasiyecilik gelmektedir. Hem bu yanlış algıyı hem de memuriyetin aksayan yönlerini düzeltmek biraz sabır

Dursun AYAN
Sosyolog
dursunayan@hotmail.com

gerektirir. Oysa ki gerçek anlamıyla, bürokrasi, son zamanlarda neredeyse sosyoloğundan çıkartılıp siyasi paradigmalara yandaş kılınmaya çalışılan Max Weber tarafından 20. yüzyıl başlarında iyice tanımlanmıştır. Bu halyle kamu hizmetlerinin değil, siyasi örgütlerin, özel sektörün, sivil toplum örgütlerinin de işleyişinde zorunlu bir akılcılık uygulamasıdır. Bir buzdolabı firmasının kullanacağı parçaların kimlere yaptırılacağı, üretim süreçlerinin denetimi, gümrük vergisi bilinmeli ve bu bilgi karar oluşturucu kademeye ulaştırılmalıdır. İşte bir özel sektör bürokrasisi; o bunu uygulamak zorundadır, hatta bu bürokrasinin göbeğindedir.

Adı konmasa da bugünlerde uygulanan ve gerekli olan bir siyasi parti bürokrasisini de anlamak gerekir. Örneğin milletvekili adaylığının ivedilikle karara bağlanması, aday dosyalarının, öz geçmişleri gözden geçirilip halkın karşısına gönderilmesi, kazanımların mazbataları, sicilleri ve Meclis uygulamaları, konuşmaların yasa önerilerini

takibi... Bu durum siyasi partilerde iç yapı tutarlılığını sağladığı gibi dünya standartlarının altına düşmemesini de söylemektedir. Belki de partilerin kendi dışlarında eleştirildiği, ancak parti içinde en nitelikli düzeyde uygulamaları gereken bürokrasi siyasi kültürün rasyonelasyonu ve kamu hizmetleri bürokrasisinin anlaşılabilirliği açısından bir olanağıdır.

Kamu hizmetleri bürokrasisi kadar örgütlü ve akılcı olmak zorunda olan parti bürokrasisi kavramı ve/veya olgusu, siyasi kaygılarla ne kadar tartışılrsa tartışılın, bir yönetim gerçekliği olarak dikkate alınmalıdır. Her partinin çıkarları ve siyasi bakışı içinde çağın koşullarına göre şekillenerek kendini var etmesi, belki, siyaset-kamu yönetimi bağlamında kendini daha sağlıklı noktalara taşıyabilecek, hangi parti iktidara gelirse gelsin, oligarşik çağrışımları öteleyerek yönetim/yönetişim kültürünü parti içinde ve dışında biraz daha iyileştirecektir. Böylelikle bürokrasinin siyasetten, siyasetçinin de bürokrasiden çekinen yanları bir önyargı olmaktan çıkıp yer yönüyle bürokrasi kavramının anlaşılması, çağın gereğine yakın bir uygulamaya dönüşebilecektir.